exarsisset. ponere illũ statim tunicã ⁊ ꝑbe
te scapulas ỽberib⁹ iussit. sua manu ipm̃
cesurus. Postmodũ intelligẽs se irasci.
iã in alto manu suspẽsa q̃situs ẽ a spõsip
po amico suo q̃d ageret Exigo inq̃t penas
ab hoĩe iracũdo. oblitusq; iã serui. q₂ aliũ
quẽ poti⁹ castigaret inuenerat. abstulit si
bi in seruũ ptãtem. Tu inquit sponsippe
istũ ỽbera. nolo vt sit ille meus ptãte. i. in
mea qui in sua nõ est Rõe etiã in genera
li prefata patẽt ſm tho. j. ij. q. xlvj. Quia
q̃uis homo sit aĩal mansuetũ ꝯsideratis
in generali rõne recta ⁊ tẽꝑatissima hũana
ꝯplexione. tñ ꝯsiderata colera hoĩs. ma-
gis de facili inflammant᷑ multi ad irã q̃
ad ꝯcupiscenciam vel aliam passionem ⁊
etiam quia ira est passio vehementissima.

Capitulum quartum.

Septima filia ire
ꝑt poni maledictio. q̃ sepe ex ira
orit᷑. De quo vitio tractat vt sequit᷑ Tho.
ij. ij. q. lxxvij. Est eñ ſm eum maledicere
impcando. impando. aut optando ꝓnun
ciare ꝯtra aliũ malũ. ⁊ sub rõne mali ⁊ nõ
ad emendatõem alterius sed solũ in ma
lũ eius. Optare aũt ⁊ impio mouere ad
malũ alterius sub rõe mali. ſm se repug
nat caritati. q₂ debemus diligere ꝓximũ.
volendo bonũ ipsius. ⁊ iõ ſm genus suũ
est pctm̃ mortale. Vñ. j. Corin. vj. Neq;
maledici neq; raptores regnũ dei possi de
bunt. Et est hmõi maledictõ tanto graui
us pctm̃. q̃to maledicit quis ꝑsone quã
magis amare ⁊ reuereri deberet. Vñ Le-
uiti. xx. Qui maledixerit patri aut matri
morte moriat᷑. Subdit tho. Cõtingit tñ
verbũ maledictõnis ꝓlatũ pctm̃ esse veni
ale. vel ꝓpter puitatẽ mali q̃d quis alteri
maledicendo imprecat᷑. vel etiã ꝓpter affe
ctũ eius qui ꝓfert ỽba maledictõis cũ. s.
ex leui motu vel ex ludo vel surreptõe aliq̃
talia verba ꝓfert. pctã eñ verboꝝ maxime
ex affectu pensant᷑ B Dictũ est autez
notanter in descriptõe maledictõnis. sub
rõe mali. ⁊ solũ in malũ eius cui maledi

cit᷑. q₂ si quis imprecet᷑ imperet aut optat
malũ alicui sub rõne boni. sic ẽ licitũ. nec
ꝓprie maledictio est ex eo ꝙ intentõ prin
cipalis nõ fert᷑ in malũ illi⁹. ſ; in bonũ il
li⁹. Contingit eñ optare malũ alicui sub
rõe duplicis boni. q̃nq; sub rõe iusti. ⁊ sic
iudex iuste maledicit illũ cui ꝑcipit iustaz
penã inferri. sic eccĩa maledic᷑ anathema
tizãdo. Q̃nq; sub rõne vtilis optat᷑ malũ
vt q̃n quis optat aliquẽ pctõrẽ pati egri
tudinẽ vel sil᷑e vt melior efficiat᷑. vel a ꝑse
cutõe bonoꝝ desistat. Et q̃uis maledice-
re bñ possit fieri ſm predcã. tñ creaturis ir
rõnalib⁹ hoĩes regulariter nõ dñt male-
dicere. Tũ q₂ illud cõiter fit ex irrõnabili
q̃dã ira Tũ q₂ solet indiscrete fieri in ma
lum hoĩm quoꝝ sunt. Tñ vt tho. ibidem
dicit. maledicere reb⁹ irrõnalibus inquã
tum creature sunt dei. est pctm̃ blasphẽie.
Maledicere autẽ eis ſm se ꝯsideratis est
ociosum ⁊ vanũ. ⁊ ꝑ ꝯsequens illicitũ. im
mo maledicere est adeo illicitũ vt etiã dy
abolo fieri nõ debeat. Vñ Eccĩ. xxj. Duz
maledicit impius dyabolũ. maledicit ipẽ
aĩam suã. i. maledicto culpe ⁊ pene se sub
ijcit. Quia cũ dyabolus sit natura bon⁹.
pctm̃ est saltẽ vt sic ei malũ optare. Vnde
beatus Judas in canonica sua dicit. Cuz
michael archãgelus cum dyabolo dispu
tans altercaret᷑ de moysi corꝑe. nõ est au
sus inferre iudiciũ blasphemie. sed dixit.
Imꝑet tibi dñs. vbi glo. Diligenter in-
tuendũ ẽ ꝙ si michael archangelus dya
bolo sibi aduersanti blasphemiam dicere
noluit. ſ; modesto sermone eũ coercuit q̃
to magis hoĩb⁹ oĩs blasphẽia est cauẽda
Quãuis eñ in volũtate malus sit demõ
tñ natura bonus ẽ. C Ad cauendũ
aũt vitiũ maledictionis mouere dñt exẽ
pla sacre scripture ⁊ bonoꝝ christianorũ.
Nam xp̃s cũ malediceret᷑. supple in cru-
ce nõ maledicebat. j. Pe. ij. Paulus etiã
dr. j. Coꝝ. iiij. Maledicimur ⁊ benedici-
m⁹ Et petr⁹. j. pe. iij. Nõ reddẽtes malũ
ꝓ malo. nec maledc̃m ꝓ maledcõ. Exẽ-
pla etiã xp̃ianoꝝ bonoꝝ ad idẽ sunt. quẽ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0215
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG